

Indtægt heraf var 172,000 Kr., altsaa gennemsnitlig 1,448 Kr. Det er jo ikke saa forfærdeligt, naar man ser, at det kun er 22 pCt. af de adspurgte Embedsmænd, der havde saadanne Indtægter, og man har spurgt de allerfleste Embedsmænd — jeg tror, det vil fremgaa af Kommissionens Betænkning, at man har taget alle Embedsmænd med. Naar det særlig i Anledning af et enkelt Ændringsforslag er gjort gældende, at man ikke skulde indføre saadanne Regler for Dommerstandens Medlemmer, inden de havde faaet Lønningsforhøjelse, skal jeg oplyse, at af 55 Dommere i Højesteret, Kriminalretten og de øvrige kollegiale Retter havde kun 11 Indtægter af forretningsmæssigt drevne Institutioner, af 136 Underdommere kun 33, og den samlede Sum af alle Dommere Indtægter af denne Art var 57,400 Kr. I og for sig er Tallene ikke store. Jeg skal villig indrømme, at et Lovforslag som dette naturligvis paa enkelte Steder kan virke stærkt generende for en enkelt Embedsmand. Det faar vedkommende dog vist finde sig i, hvis man i det hele mener, at det er i Standens, i Landets og i Styrelsens Interesse at faa ensartede Regler. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister; naar han peger paa, at det, man særlig savner, er ensartede Regler. Hvis ærede Medlemmer vil læse Kommissionens Betænkning igennem, vil De finde, at vi har spurgt de forskellige Ministerier, om de havde faaet Regler for, hvorvidt deres Embedsmænd maatte overtage Bierhverv, og hvorledes hele dette Forhold var ordnet, og man vil se, at det er ordnet ganske forskelligt for de forskellige Ministerier. Det vil derfor have stor Interesse og Betydning, at man faar ensartede Regler. Om disse nu straks skal ramme de nuværende Embedsmænd, eller det, som Lovforslaget siger, først skal ske i 1917, eller det, som et Mindretal vil, i det hele taget ikke skal ramme dem, kan jeg henstille til det høje Ting, men særlig Betydning har det at faa faste og ensartede Regler.

Et Mindretal har stillet et Ændringsforslag, hvorefter en Minister ikke kan have Ansættelse i Ledelsen af nogen statskontrolleret Virksomhed, og det ærede Medlem, (C. C. Andersen), der anbefalede det, sagde, at det havde fundet nogen Tilslutning i Udvalget, hvorfor han havde ventet større Tilslutning til selve Forslaget. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret for saa vidt, som der i Begyndelsen var noget større Tilslutning end nu. Naar man er blevet betænkelig, er det for det første, fordi Udtrykket „statskontrolleret Virksomhed”

vistnok gaar meget for vidt. Hvad er statskontrolleret Virksomhed? Omfatter det Sukkerfabrikation, Brændevinsbrænderi o. s. v.? Der er vist adskillige statskontrollerede Virksomheder, som det ikke er Meningen at bringe ind under Bestemmelsen. Men endelig har Udvalgets Flertal slaaet sig til Taals med, at dette Ændringsforslag er overflødigt, naar enhver Minister efter § 3 ved Tiltrædelsen skal meddele Rigsdagen, hvorvidt han beholder nogen indtægtgivende Stilling. Jeg er ganske enig med den højtærede Konseilspræsident i, at den Kritik, der vil blive øvet overfor enhver Minister, fra Rigsdagens Side og udenfor, er tilstrækkelig Borgen for, at han ikke sidder inde med Virksomheder, der kunde skabe Mistillid til hans Varetagelse af de Interesser, der sorterer under hans Ministerium. Jeg skal altsaa atter anbefale Udvalgets Ændringsforslag.

C. C. Andersen: Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at han ikke kunde tillægge den Udtalelse, jeg tillod mig at citere af Sparekassenspektørens Skrivelse til Indenrigsministeren, nogen Betydning, idet den stammede fra en Embedsmand, der ikke havde opfyldt sin Pligt. Ja, men hvorfor opfyldte denne Embedsmand ikke sin Pligt? Var Grunden ikke den, at han levede under saa vanskelige Forhold, under saa stærkt et Tryk, at han derved blev hindret i at opfylde den? Jeg er ganske enig med den højtærede Konseilspræsident i, at Idealet for en Embedsmand ligesom naturligvis for ethvert Menneske er, at han nidkært uden at se til højre eller til venstre opfylder sine Forpligtelser. Men vi ved ogsaa, at ikke alle Mennesker, ej heller alle Embedsmænd, er lige karakterfaste eller lige ranke i Ryggen, og de er det som oftest ikke, naar de staar overfor en Minister. Jeg tror imidlertid alligevel, at man meget godt kan tillægge den Udtalelse, jeg citerede, nogen Betydning. Den bærer under alle Omstændigheder Vidne om, hvor utilbørligt det Forhold er, at en underordnet Embedsmand skal kontrollere en Ministers private Virksomhed. — Den højtærede Konseilspræsident synes at have misforstaaet det af Mindretallet stillede Ændringsforslag noget, idet han udtalte, at det gik ikke an at forlange, at Ministrene skulde frasige sig alle de Indtægter, de havde, inden de blev Ministre. Men det gaar jo dette Ændringsforslag heller ikke ud paa. Ændringsforslaget tager kun Sigte paa de Virksomheder, som er under Statens Kontrol, altsaa, som den ærede Ordfører (Rottbøll) meget rigtigt